

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
ในเรื่องการเลือกประกอบอาชีพของคนหนุ่มสาว

จากการศึกษาเอกสารและผลการวิจัยต่าง ๆ พบว่าผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีมักจะเลือกอาชีพที่มีแนวโน้มในทางที่จะรักษาสถานภาพของครอบครัวตนเองไว้ และพบว่าในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนักศึกษา นั้น อาชีพของบิดาและฐานะทางเศรษฐกิจตลอดจนรายได้ของครอบครัวจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมาก ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจที่จะนำเอาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจซึ่งได้แก่อาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวซึ่งแตกต่างกันและอาศัยอยู่ในเขตท้องที่ต่างกันคือ เขตชนบทและเขตเมืองนี้จะมีผลทำให้ความคิดเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวแตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกันอย่างไร ทั้งนี้โดยมีแนวความคิดสำหรับเป็นแนวทางในการศึกษาอย่างกว้าง ๆ ว่า "หัวหน้าครัวเรือนชายในเขตชนบทและเขตเมืองมีสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจรวมทั้งการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันมีทิศทางประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน น่าจะมีแนวความคิดในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวแตกต่างกันไปด้วย"

๑. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ในการศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในครั้งนี้ได้ใช้มาตราวัดฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันระหว่างเขตชนบทและเขตเมือง คือเขตชนบทได้พิจารณาจัดแบ่งฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวโดยการให้คะแนนสินค้าบริโภคที่ครัวเรือนนั้นมีไว้ในครอบครองตามคะแนนมาตรฐานที่กำหนดไว้ ส่วนในเขตเมืองนั้นได้พิจารณาแบ่งระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวออกเป็น ๓ กลุ่มด้วยกันคือ กลุ่มฐานะยากจน กลุ่มฐานะปานกลางหรือผู้มีพอกิน และกลุ่มฐานะดี มาตราที่ใช้แบ่งแยกชั้นหรือกรณีของลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมนั้น ได้แก่ อาชีพ การศึกษา และสิ่งของเครื่องใช้ประเภท

ถาวรซึ่งเปลี่ยนให้เป็นมาตรวัดได้โดยการให้คะแนน? และเนื่องจากความแตกต่างของ
มาตรวัดฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของทั้ง ๒ เขตนี้เอง ทำให้ไม่อาจเปรียบเทียบ
ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวในทั้ง ๒ เขตนี้ได้
แต่จะได้พิจารณาเฉพาะในแต่ละเขตว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของหัวหน้าครัวเรือน
ชายจะมีผลต่อความคิดเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวอย่างไรบ้าง

จากตารางที่ ๑๔ เขตชนบท ในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มนั้นพบว่าความ
ต้องการที่จะให้คนหนุ่มประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมจะลดต่ำลงตามฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี
ขึ้นคือหัวหน้าครัวเรือนชายฐานะยากจนมีความเห็นว่า คนหนุ่มควรประกอบอาชีพเป็นอัตรา
ส่วนร้อยละ ๖๒.๐ ฐานะปานกลางและร่ำรวยเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๘.๗ , ๔๗.๘ ตาม
ลำดับ เมื่อพิจารณาอาชีพประเภทวิชาชีพ ข้าราชการ พบว่า หัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะ
ร่ำรวยเห็นว่า คนหนุ่มควรประกอบอาชีพนี้มากที่สุด เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๒๗.๕ ฐานะยาก
จนรองลงมาร้อยละ ๑๗.๘ กลุ่มฐานะปานกลางต่ำสุดร้อยละ ๑๔.๘ สำหรับอาชีพด้านการ
ค้าขายนั้นปรากฏว่าทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจต่างก็มีความคิดเห็นว่าคุณหนุ่มควรประกอบ
อาชีพนี้ในอัตราส่วนร้อยละต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพด้านวิชาชีพ
ข้าราชการแล้ว

ส่วนการเลือกอาชีพของคนสาวนั้นปรากฏผลเช่นเดียวกันกับการเลือกอาชีพของคน
หนุ่มกล่าวคือ หัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมสูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงคือ เป็นอัตราส่วนร้อยละ
๕๗.๓ , ๕๑.๖ และ ๓๘.๘ ในกลุ่มฐานะยากจน ปานกลาง และร่ำรวยตามลำดับ ขณะ
เดียวกันความต้องการที่จะให้คนสาวประกอบอาชีพด้านวิชาชีพจะมีอัตราส่วนร้อยละสูงขึ้น
ตามฐานะทางเศรษฐกิจของหัวหน้าครัวเรือนด้วยคือมีอัตราส่วนร้อยละ ๘.๖ , ๑๐.๑ และ

กรรณิการ์ อักษรกุล, "ดัชนีที่ใช้วัดฐานะทางเศรษฐกิจสังคมของประชากรใน
เขตเมืองของประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ แผนกวิชาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘), หน้า ๖๗ - ๗๔.

ตาราง ๑๔ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	คนหนุ่ม						คนสาว					
	ข้าราชการ, วิชาชีพ	ค้าขาย, ข้างมือ, บริการ	เกษตรกรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	ข้าราชการ, วิชาชีพ	ค้าขาย, ข้างมือ, บริการ	เกษตรกรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
<u>เขตชนบท</u>												
ยากจน	๑๓.๘	๑๑.๑	๒๒.๐	๘.๓	๘.๘	๓๘.๘ (๓๘๓)	๘.๖	๒๑.๒	๕๓.๓	๖.๓	๕.๖	๓๘.๓ (๓๘๖)
ปานกลาง	๑๔.๘	๑๔.๓	๕๘.๓	๓.๘	๕.๘	๑๘.๕ (๑๘๘)	๑๐.๑	๒๘.๒	๕๑.๖	๓.๒	๖.๘	๑๘.๕ (๑๘๘)
ร่ำรวย	๒๓.๕	๑๔.๐	๔๓.๘	๓.๐	๓.๖	๕๒.๓ (๕๓๖)	๒๑.๕	๒๖.๖	๓๘.๘	๕.๓	๓.๓	๕๒.๓ (๕๓๘)
รวม	๒๑.๓ (๒๑๘)	๑๒.๘ (๑๓๑)	๕๕.๕ (๕๖๖)	๕.๓ (๕๕)	๖.๒ (๖๓)	๑๐๐ (๑๐๖๖)	๑๔.๘ (๑๕๑)	๒๕.๘ (๒๕๕)	๕๘.๘ (๕๘๘)	๕.๘ (๕๐)	๖.๓ (๖๘)	๑๐๐ (๑๐๕๓)
<u>เขตเมือง</u>												
ยากจน	๕๓.๒	๓๕.๐	๘.๕	๘.๕	๑.๘	๓๖.๖ (๕๓๐)	๕๑.๕	๕๓.๘	๕.๓	๖.๓	๒.๓	๓๖.๕ (๕๓๓)
ปานกลาง	๕๓.๕	๓๘.๖	๕.๓	๑๐.๒	๒.๐	๒๐.๕ (๒๕๕)	๕๖.๑	๓๘.๓	๖.๒	๘.๕	๒.๖	๒๐.๖ (๒๖๓)
ร่ำรวย	๕๐.๓	๕๐.๕	๓.๐	๑๕.๓	๑.๕	๕๓.๑ (๖๖๕)	๕๓.๖	๓๓.๐	๐.๕	๑๒.๕	๒.๘	๕๒.๘ (๕๕๕)
รวม	๕๓.๖ (๖๓๖)	๓๘.๐ (๕๕๐)	๕.๕ (๓๘)	๑๑.๓ (๑๖๕)	๑.๓ (๒๕)	๑๐๐ (๑๕๕๘)	๕๕.๘ (๕๕๑)	๕๐.๐ (๕๑๘)	๖.๘ (๓๖)	๘.๖ (๑๖๕)	๒.๘ (๓๖)	๑๐๐ (๑๖๘๕)

๒๑.๔ ในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะยากจน ปานกลาง และร่ำรวย ตามลำดับ และที่นำสังเกตคือ หัวหน้าครัวเรือนชายทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจต่างก็มีความคิดเห็นว่าคุณสาวควรประกอบอาชีพค้าขาย บริการ ข้างฝีมือ มากเป็นอันดับสองรองจากอาชีพเกษตรกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย บริการ ข้างฝีมือ นี้เป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้กำลังกายมาก เหมาะสมกับสภาพของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

สำหรับเขตเมืองนั้นปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการที่จะให้คนหนุ่มประกอบอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ และอาชีพเกษตรกรรม เป็นไปในทางกลับกันกับระดับฐานะทางเศรษฐกิจของหัวหน้าครัวเรือนชายคือหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะยากจนต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพค้าวิชาชีพร้อยละ ๔๗.๒ อาชีพเกษตรกรรมร้อยละ ๔.๕ ฐานะปานกลางให้ประกอบอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการร้อยละ ๔๑.๔ อาชีพเกษตรกรรมร้อยละ ๔.๗ และฐานะร่ำรวยต้องการให้ประกอบอาชีพค้าวิชาชีพร้อยละ ๔๐.๗ อาชีพเกษตรกรรมร้อยละ ๓.๐ ส่วนอาชีพค้าขาย บริการ ข้างฝีมือ นั้น กลับปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับระดับฐานะทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นคือ หัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะยากจนต้องการให้คนหนุ่มค้าขายร้อยละ ๓๔.๐ ฐานะร่ำรวยร้อยละ ๔๐.๕ อาจเป็นเพราะว่า ผู้คนที่มีความฐานะดีเป็นคนที่เงินซึ่งทำการค้าขายอยู่แล้ว ก็ต้องการที่จะสนับสนุนให้คนหนุ่มได้ประกอบอาชีพค้าขาย เช่นคนค้าย และอีกประการหนึ่งผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขายในเขตเมืองเ็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างดีค้ายเพราะต้องใช้เงินในการลงทุนสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ

ส่วนอาชีพของคนสาวนั้นกลับปรากฏว่าอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับระดับฐานะทางเศรษฐกิจของหัวหน้าครัวเรือนชายคือผู้ที่มีฐานะยากจนร้อยละ ๔๑.๔ เห็นว่าคุณสาวควรประกอบอาชีพค้าวิชาชีพ ฐานะปานกลางมีร้อยละ ๔๖.๑ และฐานะร่ำรวยมีร้อยละ ๔๗.๒ ส่วนอาชีพค้าขาย บริการ ข้างฝีมือ และอาชีพเกษตรกรรมนั้นความสัมพันธ์เป็นไปในทางกลับกันกับระดับฐานะทางเศรษฐกิจ กล่าวคือหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะยากจนเห็นว่าคุณสาวควรประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ ร้อยละ ๔๑.๔ อาชีพเกษตรกรรมร้อยละ ๕.๗ ผู้ที่มีฐานะร่ำรวยร้อยละ ๓๗.๐ ต้องการให้คนสาวค้าขายและเพียงร้อยละ ๐.๕ เท่านั้นที่ต้องการให้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ตารางที่ ๑๕

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของ คนหนุ่ม สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและอายุ

สถานะทางเศรษฐกิจ/อายุของหัวหน้าครัวเรือนชาย	เขตชนบท					เขตเมือง						
	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้าขาย, ข้าง, บริการ	เกษตรกร	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้าขาย, ข้าง, บริการ	เกษตรกร	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
<u>๑๕-๒๔ ปี</u>												
ยากจน	๑๖.๘	(ก)	๕๘.๕	(ก)	(ก)	๕๘.๖ (๖๕)	๕๕.๘	๕๐.๘	(ก)	(ก)	(ก)	๕๘.๕ (๑๒๐)
ปานกลาง	(ก)	(ก)	(ก)	-	(ก)	๑๑.๗ (๑๓)	๕๑.๓	๕๕.๗	(ก)	(ก)	(ก)	๑๘.๕ (๘๖)
ร่ำรวย	(ก)	(ก)	๘๒.๘	(ก)	(ก)	๒๘.๗ (๓๓)	๓๓.๘	๕๖.๓	(ก)	๑๒.๒	(ก)	๓๓.๑ (๘๒)
รวม	๑๘.๐ (๒๐)	๑๕.๕ (๑๖)	๕๕.๑ (๖๐)	๑.๕ (๒)	๑๑.๗ (๑๓)	๑๐๐ (๑๑๑)	๕๒.๗ (๑๐๕)	๕๓.๕ (๑๐๘)	๕.๕ (๑๑)	๕.๕ (๒๑)	๑.๒ (๓)	๑๐๐ (๒๕๘)
<u>๓๐-๔๔ ปี</u>												
ยากจน	๒๒.๒	๘.๖	๒๒.๐	๕.๕	(ก)	๓๓.๐ (๒๒๑)	๕๑.๓	๒๘.๘	๘.๕	๘.๕	(ก)	๓๕.๕ (๒๘๘)
ปานกลาง	๑๒.๘	๑๕.๗	๕๓.๘	๘.๓	(ก)	๒๐.๗ (๑๒๑)	๕๘.๐	๓๘.๘	(ก)	๗.๕	(ก)	๒๑.๐ (๑๓๗)
ร่ำรวย	๓๐.๒	๑๓.๗	๕๖.๓	๓.๘	๕.๘	๕๒.๗ (๒๕๕)	๕๕.๖	๓๘.๐	๓.๐	๑๓.๐	(ก)	๕๓.๗ (๓๒๘)
รวม	๒๓.๖ (๑๕๑)	๑๒.๗ (๗๓)	๕๕.๕ (๓๒๕)	๕.๐ (๒๐)	๕.๗ (๒๘)	๑๐๐ (๕๕๓)	๕๓.๗ (๕๐๖)	๓๕.๕ (๒๘๘)	๕.๖ (๕๗)	๑๐.๗ (๕๗)	๑.๑ (๕)	๑๐๐ (๕๕๓)
<u>๕๐ ปีขึ้นไป</u>												
ยากจน	๘.๘	๑๓.๘	๒๕.๓	(ก)	(ก)	๓๓.๗ (๑๐๑)	๓๖.๘	๓๘.๒	(ก)	๑๑.๘	(ก)	๓๑.๒ (๑๑๐)
ปานกลาง	(ก)	(ก)	๒๐.๘	(ก)	(ก)	๑๓.๐ (๕๖)	๓๒.๘	๓๘.๑	(ก)	๑๖.๘	(ก)	๒๐.๑ (๗๑)
ร่ำรวย	๒๑.๘	๑๕.๕	๕๕.๘	(ก)	(ก)	๕๕.๘ (๑๒๕)	๓๘.๓	๕๓.๖	(ก)	๑๖.๘	(ก)	๕๘.๗ (๑๗๒)
รวม	๑๖.๖ (๕๕)	๑๓.๗ (๓๖)	๕๕.๕ (๑๖๒)	๕.๑ (๑๑)	๖.๗ (๑๗)	๑๐๐ (๒๓๑)	๓๕.๖ (๑๒๒)	๕๐.๕ (๑๕๕)	๕.๗ (๒๐)	๑๕.๗ (๕๕)	๓.๗ (๑๓)	๑๐๐ (๓๕๓)

(ก) จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า ๑๐ ราย

เมื่อนำอายุของหัวหน้าครัวเรือนชายเข้ามาพิจารณาพร้อมกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จากตารางที่ ๑๕ ในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มเซกชนบทนั้นพบว่า หัวหน้าครัวเรือนชายชาวชนบทที่มีฐานะยากจนทุกกลุ่มอายุยังคงต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะร่ำรวยและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างหัวหน้าครัวเรือนในกลุ่มอายุต่าง ๆ แล้วจะเห็นว่า หัวหน้าครัวเรือนชายที่มีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไปและมีฐานะยากจน ต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพเกษตรกรรมในอัตราส่วนร้อยละซึ่งสูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะยากจนในกลุ่มอายุ ๓๐ - ๔๕ ปี และ ๑๕ - ๒๕ ปี คือเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๒๕.๓ , ๒๒.๐ และ ๕๕.๘ ตามลำดับ ในขณะที่หัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะร่ำรวย กลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี ต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากหัวหน้าครัวเรือนชายเหล่านี้ยังมีอายุน้อยและมีฐานะร่ำรวยกว่า ย่อมมีโอกาสที่จะเปลี่ยนไปเลือกประกอบอาชีพอย่างอื่นแทนอาชีพเกษตรกรรมตามอเนางบรรพบุรุษได้มากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะยากจน ส่วนอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ และอาชีพค้าขาย ข่างฝีมือ บริการ นั้น ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ เพราะข้อมูลในกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี และ ๕๐ ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยมาก

สำหรับในเขตเมืองนั้นปรากฏว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวได้เข้ามามีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวด้วย โดยที่หัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะยากจนทุกกลุ่มอายุต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ มากกว่าอาชีพอย่างอื่น คือ เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔๕.๘ , ๕๑.๓ และ ๓๖.๘ สำหรับกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี ๓๐ - ๔๕ ปี และ ๕๐ ปีขึ้นไปตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันก็พบว่าหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะร่ำรวยทุกกลุ่มอายุต่างก็ต้องการให้คนหนุ่มเลือกประกอบอาชีพค้าขาย ข่างฝีมือ บริการ มากกว่า คือเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔๖.๓ , ๓๘.๐ และ ๕๓.๖ สำหรับกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี , ๓๐ - ๔๕ ปี และ ๕๐ ปีขึ้นไปตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการที่จะให้คนหนุ่มเลือกอาชีพ ข้าราชการ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพค้าขายในเขตเมืองเป็นอาชีพที่ต้องใช้เงินทุนมาก ผู้ที่มีฐานะค่อนข้างดีเท่านั้นจึงจะสามารถประกอบอาชีพนี้ได้

ส่วนในเรื่องการเลือกอาชีพของคนสาวในเขตชนบทนั้น (ดูจากตารางที่ ๑๖) มีความสัมพันธ์ในทางกลับกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กล่าวคือหัวหน้าครัวเรือนชาย

ตารางที่ ๑๖ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของ คนสาว ในฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและอายุ

ฐานะทางเศรษฐกิจ/ อายุของหัวหน้าครัวเรือนชาย	เขตชนบท						เขตเมือง					
	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้าขาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้าขาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
<u>๑๕-๒๔ ปี</u>												
ยากจน	(ก)	๒๔.๖	๕๕.๔	(ก)	(ก)	๕๔.๖ (๖๕)	๕๕.๓	๕๕.๓	(ก)	(ก)	(ก)	๕๕.๖ (๑๐๐)
ปานกลาง	(ก)	(ก)	๕๓.๔	-	(ก)	๑๑.๙ (๑๓)	๕๖.๕	๕๔.๖	(ก)	(ก)	(ก)	๑๕.๕ (๕๓)
ร่ำรวย	(ก)	(ก)	๓๓.๓	(ก)	(ก)	๒๔.๙ (๓๓)	๕๕.๑	๕๓.๖	-	(ก)	(ก)	๓๖.๑ (๓๑)
รวม	๕.๕ (๑๑)	๒๕.๖ (๒๕)	๕๕.๖ (๕๕)	๕.๕ (๕)	๑๑.๙ (๑๓)	๑๐๐ (๑๑๑)	๕๕.๕ (๑๐๐)	๕๕.๕ (๕๕)	๓.๖ (๓)	๕.๑ (๕)	๒.๙ (๒)	๑๐๐ (๒๒๐)
<u>๓๐-๔๕ ปี</u>												
ยากจน	๑๒.๗	๒๑.๓	๕๕.๓	๙.๖	(ก)	๓๖.๔ (๒๒๑)	๕๗.๑	๓๕.๕	๖.๑	๕.๓	(ก)	๓๕.๐ (๒๖๓)
ปานกลาง	๕.๑	๓๑.๔	๕๔.๔	(ก)	(ก)	๒๐.๖ (๑๒๑)	๕๕.๔	๓๕.๐	(ก)	๕.๕	(ก)	๒๑.๕ (๑๖๔)
ร่ำรวย	๒๓.๖	๓๐.๓	๓๖.๐	๓.๕	๖.๖	๕๓.๐ (๒๕๕)	๕๖.๕	๓๖.๕	(ก)	๑๓.๖	(ก)	๕๓.๖ (๓๒๕)
รวม	๑๖.๗ (๑๐๐)	๒๗.๖ (๑๖๓)	๕๕.๔ (๒๗๕)	๕.๐ (๓๐)	๕.๓ (๓๒)	๑๐๐ (๖๐๐)	๕๕.๕ (๓๗๒)	๓๖.๖ (๒๗๕)	๖.๕ (๖๑)	๕.๕ (๕๑)	๑.๙ (๑๓)	๑๐๐ (๗๕๖)
<u>๕๐ ปีขึ้นไป</u>												
ยากจน	(ก)	๑๕.๐	๖๖.๐	(ก)	(ก)	๓๗.๖ (๑๐๐)	๒๓.๓	๕๖.๕	(ก)	๑๓.๖	(ก)	๓๖.๖ (๑๐๓)
ปานกลาง	(ก)	๒๕.๕	๕๕.๖	(ก)	(ก)	๑๖.๙ (๕๕)	๓๖.๗	๓๕.๓	(ก)	๑๕.๐	(ก)	๑๕.๕ (๖๐)
ร่ำรวย	๑๕.๕	๒๖.๖	๕๗.๖	(ก)	(ก)	๕๖.๑ (๑๒๕)	๕๐.๑	๕๖.๗	(ก)	๑๖.๑	(ก)	๕๕.๑ (๑๕๗)
รวม	๑๖.๖ (๓๕)	๒๑.๖ (๕๗)	๕๕.๓ (๑๕๖)	๕.๕ (๑๓)	๗.๑ (๑๕)	๑๐๐ (๒๖๕)	๓๕.๑ (๑๐๕)	๕๕.๑ (๑๓๕)	๖.๕ (๕)	๑๓.๑ (๕๖)	๕.๓ (๕๖)	๑๐๐ (๓๒๐)

(ก) จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า ๑๐ ราย

ที่มีฐานะยากจนทุกกลุ่มอายุต่างเห็นว่าคนสาวควรประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด อัตราส่วนร้อยละ ๕๕.๘ , ๕๕.๗ และ ๖๒.๐ สำหรับกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี , ๓๐ - ๔๙ ปี และ ๕๐ ปีขึ้นไปตามลำดับ และเมื่อพิจารณาทัศนคติในเรื่องการเลือกอาชีพของคนสาวในแต่ละกลุ่มอายุของหัวหน้าครัวเรือนชายแล้วจะเห็นว่า หัวหน้าครัวเรือนชายในกลุ่มอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป ทุกระดับเศรษฐกิจต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพเกษตรกรรมในอัตราส่วนร้อยละ ซึ่งสูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนชายในกลุ่มอายุอื่น ๆ ที่มีระดับฐานะเศรษฐกิจเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้าครัวเรือนที่สูงอายุต้องการให้คนรุ่นหลังประกอบอาชีพเช่นเดียวกับอาชีพบรรพบุรุษและอาชีพของคน ซึ่งจะได้ทำการศึกษาคูหาไปว่าอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชายมีผลต่อทัศนคติในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวหรือไม่อย่างไร

ส่วนในเขตเมืองนั้นปรากฏว่า หัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะยากจนทุกกลุ่มอายุต่างต้องการให้ผู้หญิงเลือกประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ มากกว่าอาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ คือเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔๕.๓ , ๓๘.๕ และ ๕๒.๘ สำหรับกลุ่มอายุ ๑๕-๒๔ ปี ๓๐-๔๙ ปี และ ๕๐ ปีขึ้นไปตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่าหัวหน้าครัวเรือนเหล่านี้ต้องการให้ผู้หญิงทำงานเกี่ยวกับการบริการและช่างฝีมือ ซึ่งเหมาะกับเพศ และไม่จำเป็นต้องใช้เงินทุนอะไรเลย แต่เนื่องจากได้รวบรวมข้อมูลของอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการไว้ด้วยกันจึงทำให้ปรากฏผลในอีกแง่ ขณะเดียวกันก็พบว่าหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีฐานะร่ำรวยกลุ่มอายุ ๓๐-๔๙ ปี และ ๕๐ ปีขึ้นไปเห็นว่า อาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ เหมาะสมกับผู้หญิงมากกว่าอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๑.๘ และ ๔๐.๑ ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มอายุ ๑๕-๒๔ ปี ปรากฏว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะปานกลางต้องการให้ผู้หญิงทำงานด้านวิชาชีพ ข้าราชการ ในอัตราส่วนที่สูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะร่ำรวยเล็กน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพที่ของบิดาของหัวหน้าครัวเรือนชาย กากว่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนชายในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาว เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะนำมาเกี่ยวข้องในการศึกษาครั้งนี้ เพราะการเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลโดยหัว

ไปแล้วมักจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น บิดา มารดา ครู เพื่อน เป็นต้น^๑ และจาก ผลการศึกษาในเรื่องการเลือกอาชีพของนักเรียนนักศึกษาพบว่า นักศึกษามากกว่ากึ่งหนึ่ง ประารถนาที่จะประกอบอาชีพเดียวกับอาชีพบิดาตน^๒ ดังนั้นจึงได้นำเอาอาชีพของบิดาหัวหน้า ครัวเรือนชายเข้ามาศึกษาดูว่าจะมีอิทธิพลต่อแนวความคิดของหัวหน้าครัวเรือนหรือไม่อย่างไร ในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาว โดยวางแนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องนี้ว่า "แนวความคิดของหัวหน้าครัวเรือนชายทั้ง เขตชนบทและเขตเมืองที่มีต่อการเลือกประกอบ อาชีพของคนหนุ่มสาวน่าจะได้รับอิทธิพลจากอาชีพดั้งเดิมของบิดาตนด้วย"

จากตัวเลขในตารางที่ ๑๗ ปรากฏว่า หัวหน้าครัวเรือนชายในเขตชนบทที่มีบิดา ประกอบอาชีพใดก็มีแนวโน้มที่จะต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพ เช่นเดียวกันกับอาชีพของบิดา ตนในอัตราส่วนร้อยละที่สูงกว่าอาชีพอื่น ๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุที่ว่า หัวหน้าครัว เรือนในเขตชนบทมีโอกาสน้อยที่จะได้รับทราบถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกภายนอกที่ทันสมัยกว่า และการเดินทางสัญจรในเขตชนบทมีน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเขตอื่น ดังนั้น ผลการศึกษาจึงน่าที่จะเป็นไปตามแนวที่คิดไว้คือรุ่นบิดา , รุ่นตนประกอบอาชีพอย่างใดก็มักจจะ ต้องการให้บุตรตนประกอบอาชีพเช่นนั้น เช่น หัวหน้าครัวเรือนชายที่มีบิดาประกอบอาชีพค้า นวิชาชีพ ข้าราชการ ก็ตอบว่าต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ อัครา ส่วนร้อยละ ๖๕.๖ ผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ ต้องการให้คนหนุ่มเลือก ประกอบอาชีพนี้ร้อยละ ๔๖.๕ ส่วนอาชีพเกษตรกรรมก็เช่นกันร้อยละ ๔๘.๕ ของหัวหน้าครัว เรือนชายที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรมต้องการให้คนหนุ่มเป็นเกษตรกร ขณะที่หัวหน้าครัวเรือน

¹S.W. Ginzberg et al., "Occupational Choice in Values and Occupational Preference of Junior High School Girls", The Personal and Guidance Journal 44 (1965) : 254-257.

^๒เบญจมา จิรภัทรนิล, "ความมุ่งปรารถนาทางอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ และ ๔" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖), หน้า ๗๗.

ตารางที่ ๑๗ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวและอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	คนหนุ่ม						คนสาว					
	วิชาชีพ, ข้าราชการ	กษาย, ขาง, บริการ	เกษตรกรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	วิชาชีพ, ข้าราชการ	กษาย, ขาง, บริการ	เกษตรกรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
เขตชนบท												
วิชาชีพ	๒๕.๒	๘.๗	๑๗.๔	๔.๓	๔.๓	๒.๕ (๒๓)	๔๗.๘	๒๖.๑	๑๓.๐	๘.๗	๔.๓	๒.๕ (๓๓)
กษาย, ขาง, บริการ	๔๒.๕	๒๕.๐	๒๕.๐	-	๗.๕	๕.๓ (๕๐)	๓๐.๘	๔๘.๗	๗.๗	๒.๖	๑๐.๒	๕.๑ (๓๘)
เกษตรกรรม	๒๐.๑	๑๑.๖	๕๘.๘	๕.๕	๕.๐	๘๑.๐ (๗๖๑)	๑๕.๔	๒๓.๘	๕๐.๗	๘.๗	๕.๒	๘๑.๑ (๗๖๕)
อื่น ๆ	๒๖.๗	๑๓.๓	๕๓.๓	๖.๗	-	๑.๖ (๑๕)	๖.๗	๕๐.๐	๕๓.๓	-	-	๑.๖ (๑๕)
ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	๑๕.๘	๑๗.๘	๕๑.๕	๓.๓	๑๑.๘	๑๐.๗ (๑๐๑)	๑๐.๘	๒๕.๗	๕๒.๖	๖.๘	๑๓.๘	๑๐.๗ (๑๐๑)
รวม	๒๑.๘ (๒๐๕)	๑๖.๘ (๑๒๐)	๕๕.๕ (๕๒๖)	๕.๑ (๓๘)	๕.๗ (๕๘)	๑๐๐ (๘๕๐)	๑๕.๔ (๑๕๕)	๒๕.๕ (๒๕๐)	๔๘.๐ (๔๕๖)	๘.๘ (๘๖)	๖.๖ (๕๘)	๑๐๐ (๘๕๖)
เขตเมือง												
วิชาชีพ	๕๒.๓	๒๘.๗	๖.๓	๑๒.๖	-	๑๒.๘ (๑๗๕)	๕๘.๖	๒๘.๘	๖.๕	๘.๑	-	๑๓.๓ (๑๖๑)
กษาย, ขาง, บริการ	๓๖.๗	๔๕.๔	๓.๓	๑๒.๘	๑.๗	๕๐.๒ (๕๕๖)	๔๑.๒	๕๓.๕	๐.๘	๑๑.๘	๒.๗	๓๘.๑ (๔๗๕)
เกษตรกรรม	๔๘.๔	๓๓.๐	๘.๖	๘.๓	๒.๐	๓๘.๘ (๕๓๘)	๔๕.๒	๓๘.๘	๕.๘	๖.๗	๓.๓	๕๐.๔ (๕๘๘)
อื่น ๆ	๕๐.๘	๓๑.๑	๓.๓	๑๔.๘	-	๕.๕ (๖๑)	๕๘.๓	๓๘.๗	๓.๕	๘.๖	-	๕.๘ (๕๘)
ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	๓๓.๓	๓๐.๖	๓.๖	๒๕.๖	๘.๑	๒.๕ (๓๓)	๒๗.๖	๕๑.๔	-	๑๗.๖	๑๓.๘	๒.๕ (๒๘)
รวม	๕๕.๕ (๕๘๓)	๓๗.๗ (๕๐๓)	๕.๖ (๗๖)	๑๑.๕ (๑๕๕)	๑.๗ (๒๓)	๑๐๐ (๑๓๕๘)	๕๕.๑ (๕๕๘)	๕๐.๐ (๕๕๕)	๒.๕ (๓๕)	๘.๖ (๑๑๖)	๒.๗ (๓๓)	๑๐๐ (๑๒๑๑)

ในเขตเมืองที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมกลับต้องการให้คนหนุ่มเลือกอาชีพด้านวิชาชีพ
 ข้าราชการ ร้อยละ ๘๘.๘ อาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ ร้อยละ ๓๓.๐ และอาชีพเกษตร
 กรรมเพียงร้อยละ ๘.๒ เท่านั้น ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากความจำกัดของจำนวนที่ดินที่ใช้ในการ
 เพาะปลูกซึ่งนับวันจะลดน้อยลงทุกที ประกอบกับโอกาสที่จะให้บุตรหลานได้รับการศึกษาใน
 ระดับสูงในเขตเมืองทำได้ง่ายกว่าในเขตชนบท ส่วนหัวหน้าครัวเรือนที่มีบิดาประกอบอาชีพ
 ด้านวิชาชีพ ข้าราชการ และอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ ยังคงสนับสนุนให้คนหนุ่มเลือก
 อาชีพ เช่นเดียวกับบิดาของบิดาคนเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๘๖.๓ และ ๓๖.๗ ตามลำดับ

สำหรับอาชีพของภรรยาพบว่า แนวความคิดในเรื่องการเลือกอาชีพของภรรยา
 มีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับอาชีพของบิดาของหัวหน้าครัวเรือนชาย โดยเฉพาะในเขตชนบทกล่าว
 คือ หัวหน้าครัวเรือนที่มีบิดาประกอบอาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ อาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย
 ช่างฝีมือ บริการ และอาชีพเกษตรกรรม ต่างก็มีความเห็นว่าผู้หญิงควรเลือกประกอบอาชีพ
 เช่นเดียวกับอาชีพของบิดาคนเป็นอัตราส่วน ๘๖.๘ สำหรับอาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ
 ร้อยละ ๘๗.๘ และ ๘๑.๗ สำหรับอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ และอาชีพเกษตรกรรม
 ตามลำดับ ส่วนในเขตเมืองนั้นได้ผลทำนองเดียวกันกับการเลือกอาชีพของคนหนุ่มคือหัวหน้า
 ครัวเรือนชายที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมต้องการให้ผู้หญิงประกอบอาชีพด้านวิชาชีพ
 ข้าราชการมากที่สุด อาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ รองลงมา และอาชีพเกษตรกรรมต่ำสุด
 ก็เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๘๕.๖ , ๓๘.๘ และ ๘.๘ ตามลำดับ ขณะที่หัวหน้าครัวเรือนชาย
 ที่มีบิดาประกอบอาชีพ ข้าราชการ และอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ ยังคงเห็นว่าอาชีพ
 ที่บิดาคนประกอบอยู่เหมาะสมกับผู้หญิงมากกว่าอาชีพอย่างอื่น

จากตัวเลขดังกล่าวแล้ว แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพดั้งเดิมของบิดา
 ของหัวหน้าครัวเรือนชายที่เข้ามามีอิทธิพลต่อทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนในเรื่องการเลือก
 อาชีพของคนหนุ่มสาวอยู่มาก เพราะเกือบทุกกลุ่มของหัวหน้าครัวเรือนที่มีบิดาประกอบอาชีพ
 ใดต่างก็ต้องการให้คนหนุ่มสาวเลือกประกอบอาชีพเดียวกับที่บิดาประกอบอยู่ ยกเว้นกลุ่ม
 หัวหน้าครัวเรือนชายในเขตเมืองที่แม้ว่าจะมีบิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมกลับต้องการให้
 คนหนุ่มสาวเลือกประกอบอาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ มากที่สุด อาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ
 บริการรองลงมา อาชีพเกษตรกรรมน้อยที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นผลเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม

ตารางที่ ๑๔ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่ม อาชีพของบิดาและระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

อาชีพของบิดา/ การศึกษาของหัวหน้า ครัวเรือน	เขตชนบท					เขตเมือง						
	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้าขาย, เกษตร ช่าง, บริการ	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้าขาย, เกษตร ช่าง, บริการ	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม		
<u>ไม่ได้เรียน</u>												
ข้าราชการ	ก	-	ก	-	-	ก	-	ก	ก	-	ก	
ค้าขาย, ช่าง, บริการ	ก	ก	ก	-	ก	ก	๒๐.๕	๕๑.๓	๒.๖	๒๐.๕	๕.๑	๓๕.๕ (๓๕)
เกษตรกรกรรม อื่น ๆ	๑๒.๑	๑๑.๖	๒๕.๒	๕.๓	๕.๘	๒๒.๘	๕๐.๐	๓.๘	๑๘.๓	๕.๒	๕๒.๓ (๑๑๖)	
ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	-	ก	ก	-	-	ก	-	ก	ก	-	ก	
รวม	๕.๐	๒๕.๐	๖๐.๐	-	๑๐.๐	๑๐.๖	๘.๓	๔๑.๖	-	๓๓.๓	๑๖.๓	๕๕.๕ (๑๒)
ปี.๑ - ปี.๓												
ข้าราชการ	๑๒.๖	๓๓.๕	๖๓.๓	๕.๕	๖.๕	๑๐๐	๑๕.๕	๕๐.๘	(๕.๕)	๑๕.๖	(๕.๕)	๑๐๐
การค้าขาย, ช่าง, บริการ	(๓๐)	(๓๓)	(๑๕๕)	(๑๑)	(๑๖)	(๒๘๕)	(๕๓)	(๑๑๖)	(๑๓)	(๕๐)	(๑๖)	(๒๒๐)
เกษตรกรกรรม อื่น ๆ	-	-	ก	-	-	ก	ก	ก	ก	-	ก	ก
ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	ก	-	ก	-	-	ก	๓๘.๕	๕๕.๕	-	๖.๑	-	๕๑.๖ (๓๓)
รวม	๒๑.๖	๕.๖	๖๘.๘	๓.๓	๘.๕	๕๕.๕	๖๐.๘	๓๐.๕	๕.๓	๘.๓	-	๓๕.๕ (๒๓)
ปี.๑ - ปี.๓												
ข้าราชการ	-	-	ก	-	ก	ก	ก	-	-	-	-	ก
การค้าขาย, ช่าง, บริการ	๒๖.๓	๕.๑	๖๘.๓	๓.๕	๕.๕	๑๐๐	๕๖.๕	๕๐.๖	๕.๓	๕.๕	-	๑๐๐
เกษตรกรกรรม อื่น ๆ	(๓๕)	(๕)	(๑๐๑)	(๖)	(๗)	(๑๕๓)	(๓๐)	(๒๕)	(๓)	(๕)	-	(๖๕)
ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	๒๖.๓	๕.๑	๖๘.๓	๓.๕	๕.๕	๑๐๐	๕๖.๕	๕๐.๖	๕.๓	๕.๕	-	๑๐๐
รวม	(๓๕)	(๕)	(๑๐๑)	(๖)	(๗)	(๑๕๓)	(๓๐)	(๒๕)	(๓)	(๕)	-	(๖๕)

ก จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า ๑๐ ราย

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

อาชีพของบิดา/ การศึกษาของหัวหน้า ครัวเรือน	เขตชนบท						เขตเมือง					
	วิชาชีพ, ข้าราชการ บริการ	ค้าขาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกร กรรม อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม		วิชาชีพ, ข้าราชการ บริการ	ค้าขาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกร กรรม อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	
ป.๘ ขึ้นไป												
ข้าราชการ, วิชาชีพ	๖๘.๘	๑๐.๖	๑๐.๕	๕.๓	๕.๓	๓.๕ (๑๘)	๕๕.๕	๒๗.๒	๘.๙	๑๒.๓	-	๑๕.๒ (๑๖๒)
ค้าขาย, ช่าง, บริการ	๔๓.๓	๒๖.๗	๒๓.๓	-	๖.๗	๕.๖ (๓๐)	๓๙.๘	๔๓.๖	๓.๗	๑๒.๑	๑.๒	๕๐.๘ (๕๓๑)
เกษตรกรกรรม	๒๓.๖	๑๓.๖	๕๓.๘	๘.๓	๘.๘	๗๘.๑ (๕๒๐)	๕๕.๒	๒๘.๓	๘.๕	๖.๘	๑.๓	๓๓.๖ (๕๐๐)
อื่น ๆ	ก	ก	ก	-	-	ก	๕๕.๘	๒๘.๙	๑.๙	๑๓.๕	-	๕.๙ (๕๒)
ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	๑๘.๐	๑๘.๑	๕๕.๘	๘.๙	๑๓.๑	๑๑.๓ (๖๑)	๕๐.๐	๒๕.๐	๘.๐	๑๕.๐	๕.๐	๑.๙ (๒๐)
รวม	๒๖.๐ (๑๕๐)	๑๕.๗ (๗๕)	๕๕.๘ (๒๖๖)	๘.๑ (๒๖)	๕.๘ (๓๑)	๑๑๐ (๕๓๘)	๕๕.๘ (๕๒๐)	๓๕.๓ (๓๖๕)	๘.๖ (๖๐)	๑๐.๖ (๑๐๘)	๑.๐ (๑๑)	๑๐๐ (๑๐๖๕)

ก จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า ๑๐ ราย

ตารางที่ ๑๕ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของคนต่าง อาชีพของบิดา และระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

อาชีพของบิดา/ การศึกษาของหัวหน้า ครัวเรือน	เขตชนบท						เขตเมือง					
	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้ายาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกร	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้ายาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกร	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
<u>ไม่ได้เรียน</u>												
ข้าราชการ	ก	-	ก	-	-	ก	ก	ก	-	-	-	ก
ค้ายาย,ช่าง,บริการ	ก	ก	-	-	ก	ก	๒๒.๒	๔๔.๒	๑.๖	๒๓.๔	๓.๒	๓๓.๕ (๒๓)
เกษตรกรกรรม	๘.๒	๑๘.๗	๒๐.๑	๖.๓	๕.๘	๕๘.๖ (๒๐๘)	๑๘.๐	๕๕.๐	๔.๐	๑๓.๐	๑๐.๐	๕๓.๘ (๑๐๐)
อื่น ๆ	-	ก	ก	-	-	ก	ก	ก	ก	ก	-	ก
ไม่ทราบ,ไม่ตอบ	-	๓๖.๐	๔๔.๐	๘.๐	๑๒.๐	๑๐.๒ (๒๕)	-	๕๘.๘	-	๑๖.๗	๒๕.๐	๖.๕ (๑๒)
รวม	๘.๑ (๒๐)	๒๒.๕ (๕๘)	๕๖.๘ (๑๘๐)	๖.๑ (๑๕)	๖.๕ (๑๖)	๑๐๐ (๒๕๖)	๑๘.๘ (๓๕)	๕๓.๒ (๘๘)	๓.๒ (๖)	๑๖.๗ (๓๑)	๘.๑ (๑๕)	๑๐๐ (๑๘๖)
<u>ป.๑ - ป.๓</u>												
ข้าราชการ	-	-	ก	-	-	-	ก	ก	-	ก	-	ก
ค้ายาย,ช่าง,บริการ	ก	ก	ก	-	-	ก	๕๖.๐	๔๐.๐	-	๔.๐	-	๕๘.๗ (๒๕)
เกษตรกรกรรม	๑๖.๒	๑๖.๒	๒๑.๐	๔.๔	๒.๒	๕๕.๕ (๑๓๖)	๕๒.๒	๓๘.๘	๘.๓	๘.๗	-	๕๑.๑ (๒๓)
อื่น ๆ	-	ก	ก	-	-	ก	ก	-	ก	-	-	ก
ไม่ทราบ,ไม่ตอบ	๒๐.๐	๒๐.๐	๔๐.๐	๑๓.๓	๖.๗	๘.๕ (๑๕)	-	-	-	ก	-	ก
รวม	๑๗.๐ (๒๗)	๑๗.๐ (๒๗)	๕๘.๕ (๘๓)	๕.๐ (๘)	๒.๕ (๕)	๑๐๐ (๑๕๘)	๕๑.๘ (๒๘)	๓๕.๗ (๒๐)	๓.๒ (๖)	๕.๕ (๘)	-	๑๐๐ (๕๖)

ก จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า ๑๐ ราย

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

อาชีพของบิดา/ การศึกษาของหัวหน้า ครัวเรือน	เขตชนบท						เขตเมือง					
	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้าขาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกร	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	วิชาชีพ, ข้าราชการ	ค้าขาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกร	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
ป.๔ ขึ้นไป												
ข้าราชการ	๔๗.๔	๓๑.๖	๕.๓	๑๑.๕	๕.๓	๓.๕ (๑๕)	๖๑.๖	๒๗.๘	๒.๖	๘.๐	-	๑๕.๖ (๑๕๑)
ค้าขาย,ช่าง,บริการ	๓๑.๐	๔๘.๓	๖.๘	๓.๕	๑๐.๓	๕.๔ (๒๕)	๔๓.๓	๔๒.๗	๐.๘	๑๐.๔	๒.๘	๓๕.๘ (๓๘๖)
เกษตรกรรวม	๑๖.๘	๒๘.๖	๔๔.๔	๘.๐	๖.๐	๗๘.๒ (๔๒๐)	๕๑.๘	๓๖.๔	๕.๒	๘.๘	๑.๖	๓๗.๘ (๓๖๖)
อื่น ๆ	ก	ก	ก	-	-	ก	๕๒.๐	๔๐.๐	-	๘.๐	-	๕.๒ (๕๐)
ไม่ทราบ,ไม่ตอบ	๑๓.๑	๒๒.๘	๔๒.๖	๘.๘	๑๖.๔	๑๑.๔ (๖๑)	๕๐.๐	๓๑.๓	-	๑๖.๕	๖.๓	๑.๗ (๑๖)
รวม	๑๘.๓ (๕๕)	๒๙.๔ (๑๕๕)	๕๐.๘ (๒๑๘)	๕.๓ (๒๓)	๓.๓ (๑๕)	๑๐๐ (๕๓๗)	๕๕.๘ (๔๘๔)	๓๗.๖ (๓๖๕)	๒.๗ (๒๖)	๓.๘ (๓๖)	๑.๘ (๑๘)	๑๐๐ (๕๖๘)

ก จำนวนตัวอย่างมีน้อยกว่า ๑๐ ราย

ทางสังคมที่แตกต่างกันระหว่างเขตชนบทและเขตเมืองทั้งในด้านการศึกษา โอกาสในการ
 เลื่อนฐานะทางสังคมและความจำกัดของจำนวนที่ดินที่ได้ในการเพาะปลูกซึ่งมีจำนวนน้อยลง
 ความสภาพความเป็นเมืองที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสในการศึกษาของผู้ที่อาศัยอยู่
 ในเขตเมืองซึ่งมีมากกว่าในชนบท ทั้งนี้จึงได้นำเอาการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนชายเข้า
 มาพิจารณาพร้อมกับอาชีพของบิดาหัวหน้าครัวเรือนชาย เพื่อเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง
 ปัจจัยต่าง ๆ ที่คิดว่ามีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

จากการางที่ ๑๘-๑๙ ได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและอาชีพบิดาของ
 หัวหน้าครัวเรือนและระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน เพื่อที่จะดูว่าปัจจัยอันใดที่จะมี
 อิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการเลือกอาชีพของหนุ่มสาวมากกว่ากัน ปรากฏว่าทัศนคตินั้นเปลี่ยน
 แปลงไปตามระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนมากกว่าอาชีพของผู้เป็นบิดา โดยพบว่า
 แม้จะมีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมเช่นเดียวกันหากแต่หัวหน้าครัวเรือนชายชาวชนบทที่มี
 การศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาขึ้นไป จะต้องการให้คนหนุ่มสาวเลือกประกอบอาชีพเกษตร
 กรรมในอัตราส่วนร้อยละต่ำกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ไม่ได้รับการศึกษา คือสำหรับอาชีพคนหนุ่มจะ
 เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๓.๘ เปรียบเทียบกับร้อยละ ๖๕.๖ และอัตราส่วนร้อยละ ๔๘.๕
 เปรียบเทียบกับร้อยละ ๖๑.๑ สำหรับคนสาว ส่วนอาชีพค้าขายและอาชีพค้าปลีกค้ารายการ
 สำหรับกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบทไม่สามารถทำการวิเคราะห์ได้ เพราะมีจำนวนข้อมูล
 น้อยมาก ส่วนในเขตเมืองนั้นก็เช่นเดียวกันโดยพบว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ไม่ได้รับการศึกษา
 กับหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวแตก
 ต่างกันคือ หัวหน้าครัวเรือนชายที่ไม่ได้รับการศึกษาและบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมเห็น
 ว่าคนหนุ่มสาวควรเลือกประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ ถึงอัตราส่วนร้อยละ ๕๑.๓
 และ ๔๘.๖ ตามลำดับ และความนิยมที่มีต่ออาชีพดังกล่าวนี้จะลดต่ำลงเป็นอัตราส่วนร้อยละ
 ๔๓.๖ และ ๔๖.๗ ตามลำดับ เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา
 ขึ้นไป สำหรับอาชีพค้าปลีกค้าราย การค้าขายนั้น ปรากฏว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีบิดาประกอบ
 อาชีพเกษตรกรรมและตนเองไม่ได้รับการศึกษาเลยจะต้องการให้คนหนุ่มสาวเลือกประกอบ
 อาชีพที่เพียงอัตราส่วนร้อยละ ๖๐.๕ และ ๑๘.๐ เท่านั้น แต่สำหรับกลุ่มหัวหน้าครัวเรือน
 ที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นก็มีความต้องการที่จะให้คนหนุ่มสาวเลือกอาชีพค้ารายการในอัตรา

ส่วนร้อยละเพิ่มขึ้นด้วยก็จะเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๕.๒ สำหรับอาชีพคนหนุ่มและร้อยละ ๕๑.๕ สำหรับอาชีพของคนสาว เมื่อหัวหน้าครัวเรือนชายมีการศึกษาคั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๔ ขึ้นไป จากตัวเลขที่ได้แสดงให้เห็นว่าการศึกษาระดับของหัวหน้าครัวเรือนร่วมกับลักษณะอาชีพที่บิดาของหัวหน้าครัวเรือนชายประกอบอยู่ด้วยได้เข้ามามีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองซึ่งพบว่าหัวหน้าครัวเรือนชายที่ได้รับการศึกษาและไม่ได้รับการศึกษามีความเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกัน แม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันก็ตาม ขณะเดียวกันสำหรับในเขตชนบทแล้วลักษณะอาชีพของบิดายังมีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนอยู่มากทีเดียวเพราะอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของชาวชนบทซึ่งได้ทำติดต่อกันมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษแล้วจนคนในชนบทเกิดความคุ้นเคยกับอาชีพนี้ และเนื่องมาจากสภาพของที่อยู่อาศัยในชนบทเองซึ่งมักเป็นที่โล่ง ๆ เหมาะสำหรับการทำเกษตรกรรมมากกว่าอย่างอื่น สิ่งเหล่านี้เองที่อาจเป็นผลทำให้หัวหน้าครัวเรือนชายในชนบทสนับสนุนให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าอาชีพอย่างอื่น

๓. อาชีพ

จากการศึกษาพบว่า โดยทั่วไปแล้วประชากรไทยในเขตชนบทส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม นั่นคือประมาณร้อยละ ๘๐ ของทั้งชายและหญิงที่ทำงานในเชิงเศรษฐกิจ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม ส่วนประชากรในเขตเมืองประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่แตกต่างกันไป และมีเพียงส่วนน้อยที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม^๑ และความแตกต่างของลักษณะอาชีพที่น่าจะยังผลให้ความกึกเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพของ

^๑พิชิต พัทธกะเทพสมบัติ และสุวัณณา วิบูลย์เศรษฐ์, สรุปผลการวิจัยของโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และประชากรไทย, เอกสารวิจัยหมายเลข ๑๒. (พระนคร : หน่วยผลิตเอกสารมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์, ๒๕๑๗), หน้า ๔.

ตารางที่ ๒๐ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวและอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย

อาชีพปัจจุบันของ หัวหน้าครัวเรือนชาย	คนหนุ่ม						คนสาว					
	ข้าราชการ วิชาชีพ	ค้าขาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	ข้าราชการ วิชาชีพ	ค้าขาย, ช่าง, บริการ	เกษตรกรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
เขตชนบท												
ข้าราชการ, วิชาชีพ	๔๘.๑	๑๑.๓	๒๒.๖	๑๑.๓	(ก)	๕.๖ (๕๓)	๓๗.๗	๒๘.๓	(ก)	(ก)	(ก)	๕.๖ (๕๓)
ค้าขาย, ช่างฝีมือ, บริการ	๓๘.๗	๓๓.๘	๑๗.๖	(ก)	(ก)	๗.๒ (๖๘)	๓๘.๓	๔๗.๘	(ก)	(ก)	(ก)	๗.๑ (๖๗)
เกษตรกรรม	๑๘.๗	๑๐.๘	๖๐.๘	๓.๗	๕.๘	๘๖.๗ (๘๑๕)	๑๒.๑	๒๓.๓	๕๘.๐	๘.๕	๖.๐	๘๖.๘ (๘๑๕)
อื่น ๆ	-	(ก)	(ก)	-	-	(ก)	-	(ก)	-	-	-	(ก)
รวม	๒๑.๘ (๒๐๕)	๑๒.๖ (๑๑๘)	๕๕.๗ (๕๒๓)	๘.๒ (๓๘)	๕.๖ (๕๓)	๑๐๐ (๘๓๘)	๑๕.๑ (๑๔๒)	๒๕.๖ (๒๔๑)	๕๘.๘ (๕๕๕)	๘.๘ (๘๘)	๖.๖ (๕๘)	๑๐๐ (๘๕๑)
เขตเมือง												
ข้าราชการ, วิชาชีพ	๕๖.๘	๒๗.๒	๕.๕	๑๐.๘	-	๒๒.๕ (๓๑๘)	๖๖.๓	๒๘.๑	(ก)	๘.๘	(ก)	๒๓.๐ (๒๘๒)
ค้าขาย, ช่างฝีมือ, บริการ	๔๑.๐	๔๒.๖	๓.๗	๑๑.๐	๒.๑	๖๘.๗ (๘๗๓)	๓๘.๗	๔๕.๓	๒.๗	๘.๑	๓.๖	๖๘.๓ (๘๖๖)
เกษตรกรรม	๘.๘	๒๕.๓	๒๖.๘	๕.๖	๑.๘	๕.๐ (๗๑)	๓๑.๗	๔๘.๘	(ก)	(ก)	(ก)	๕.๐ (๖๓)
อื่น ๆ	๓๒.๑	๔๓.๘	๕.๗	๑๗.๐	๑.๘	๓.๗ (๕๓)	๓๘.๐	๔๖.๕	(ก)	(ก)	-	๓.๗ (๕๗)
รวม	๔๘.๐ (๖๒๓)	๓๘.๒ (๓๕๑)	๕.๖ (๗๔)	๑๑.๐ (๑๕๖)	๑.๖ (๒๒)	๑๐๐ (๑๕๑๖)	๔๘.๘ (๕๖๘)	๔๐.๖ (๕๑๐)	๒.๘ (๓๕)	๘.๖ (๑๒๖)	๒.๕ (๓๒)	๑๐๐ (๑๒๖๘)

(ก) จำนวนตัวอย่างมีน้อยกว่า ๑๐ ราย

คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพที่คับ เพราะจากการศึกษาที่ผ่านมาปรากฏว่าชาวชนบทซึ่งเป็น
เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่นิยมให้บุตรหลานประกอบอาชีพอื่นที่มีใช้เกษตรกร

ในการศึกษาครั้งนี้จากตารางที่ ๒๐ พบว่า เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของคนหนุ่ม
นั้นหัวหน้าครัวเรือนชายในเขตชนบทที่ประกอบอาชีพเกษตรกรร้อยละ ๖๐.๘ ที่เห็นว่าคน
หนุ่มควรประกอบอาชีพที่รองลงมาร้อยละ ๑๘.๗ ต้องการให้ประกอบอาชีพด้านวิชาชีพ
ข้าราชการ เสมียน และอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ มีความเห็นว่าคนหนุ่มควรประกอบ
อาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ เสมียน มากกว่าอาชีพอื่น ๆ ถือเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔๘.๑
และ ๓๘.๗ ตามลำดับ แต่ที่น่าสนใจก็คือผู้ประกอบอาชีพด้านวิชาชีพนี้ต้องการให้คนหนุ่ม
ประกอบอาชีพเกษตรกรมากเป็นอันดับ ๒ อัตราส่วนร้อยละ ๒๒.๔ ขณะที่หัวหน้าครัว
เรือนที่ประกอบอาชีพค้าขายต้องการให้คนหนุ่มค้าขายมากเป็นอันดับ ๒ ร้อยละ ๓๓.๘ สำหรับ
ในเขตเมืองนั้นปรากฏว่าร้อยละ ๔๐.๘ ของหัวหน้าครัวเรือนชายประกอบอาชีพเกษตรกร
ต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ เสมียน ส่วนความต้องการให้ประกอบ
อาชีพเกษตรกรและค้าขาย มีอัตราส่วนร้อยละ ๒๖.๘ และ ๒๕.๓ ตามลำดับ ผู้ประกอบ
อาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ ร้อยละ ๔๖.๔ ต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพนี้ อาชีพค้าขาย
ช่างฝีมือ บริการ รองลงมาร้อยละ ๒๗.๒ อาชีพเกษตรกรมีเพียงร้อยละ ๕.๕ เท่านั้น
ในขณะที่ผู้ประกอบอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ ต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพเช่นเดียวกับ
กับคนมากที่สุด อัตราส่วนร้อยละ ๔๖.๒ อาชีพด้านวิชาชีพ ข้าราชการ รองลงมาร้อยละ
๔๑.๐ อาชีพเกษตรกรมีน้อยมาก ๓.๗ เท่านั้น จะเห็นได้ว่าเกือบทุกกลุ่มอาชีพของหัวหน้า
ครัวเรือนชายทั้งเขตชนบทและเขตเมืองก็ต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพด้านวิชาชีพ
ข้าราชการ มากกว่าอาชีพอื่น ๆ ยกเว้นหัวหน้าครัวเรือนชายผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรใน
ชนบทเท่านั้นที่ยังต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพนี้มากถึงร้อยละ ๖๐

๑ ลำกวน ภวักรานนท์, "ฐานะความเป็นอยู่ของชาวชนบทไทย" วารสารสังคม-
ศาสตร์ ๘ (กรกฎาคม ๒๕๑๔) : หน้า ๑๖๑.

สำหรับอาชีพของคนสาวนั้น ปรากฏว่าความคิดเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพของคนสาวมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย กล่าวคือ หัวหน้าครัวเรือนชายที่มีอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ ๕๔.๐ ต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพนี้ รองลงมาร้อยละ ๒๓.๓ ต้องการให้ประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับหัวหน้าครัวเรือนที่มีอาชีพค่านวิชาชีพ ข้าราชการ ที่ต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพเช่นเดียวกับคนในอัตราส่วนร้อยละ ๓๗.๗ รองลงมาร้อยละ ๒๕.๓ ต้องการให้ประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ และผู้ประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ ก็เช่นเดียวกัน ต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพที่คนประกอบอัตราส่วนร้อยละ ๔๗.๔ รองลงมาคือ อาชีพค่านวิชาชีพ ข้าราชการ ร้อยละ ๓๔.๓ ส่วนในเขตเมืองนั้นหัวหน้าครัวเรือนชายที่ประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ อาชีพเกษตรกรรมและอาชีพอื่น ๆ ต่างก็มีความเห็นว่า คนสาวควรประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ ในอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าอัตราส่วนร้อยละของอาชีพอย่างอื่น ก็เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔๕.๓ , ๔๔.๔ และ ๔๖.๕ ตามลำดับอาชีพ รองลงมาคืออาชีพค่านวิชาชีพ ข้าราชการ เสมียน เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๔.๗ , ๓๑.๗ และ ๓๔.๐ ตามลำดับ ขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพค่านวิชาชีพ ข้าราชการ ต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพที่ถึงร้อยละ ๖๖.๓ อาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ เพียงร้อยละ ๒๔.๑ ส่วนอาชีพเกษตรกรรมนั้นมีจำนวนน้อยมากสำหรับทุกกลุ่มอาชีพ

จะเห็นได้ว่าสำหรับอาชีพของคนสาวนั้น เกือบทุกกลุ่มอาชีพทั้งในเขตชนบทและเขตเมืองก็มีความเห็นว่าคนสาวควรประกอบอาชีพค้าขาย ข้างฝีมือ บริการ มากกว่าอาชีพอย่างอื่น ทั้งนี้อาจจะเห็นว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิง เพราะไม่ต้องใช้ความรู้ในระดับสูง เท่ากับอาชีพค่านวิชาชีพ และต้องใช้กำลังงานสูง เท่ากับงานค่านเกษตรกรรม และน่าสังเกตอีกอย่างหนึ่งคือ หัวหน้าครัวเรือนชายที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เขตชนบทต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพเช่นเดียวกับคนกว่าร้อยละ ๕๐ ซึ่งเหมือนกับผลการศึกษาก่อน ๆ ที่นำมาพบว่าชาวชนบทที่เป็นเกษตรกรไม่นิยมให้บุตรหลานไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เกษตรกรรม^๑

^๑ คำควน ภาวศรานนท์, "ฐานะความเป็นอยู่ของชาวชนบทไทย" วารสารสังคมศาสตร์ ๘ (กรกฎาคม ๒๕๑๔) : ๑๖๑.

ตารางที่ ๒๑ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาว และอาชีพเมื่ออายุ ๒๕ ปี ของหัวหน้าครัวเรือน

อาชีพเมื่ออายุ ๒๕ ปี/ เขตที่อยู่อาศัย	คนหนุ่ม						คนสาว					
	วิชาชีพ, ข้าราชการ	คหชา, ช่าง, บริการ	เกษตร กรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	วิชาชีพ, ข้าราชการ	คหชา, ช่าง, บริการ	เกษตร กรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
<u>เขตชนบท</u>												
ข้าราชการ	๔๘.๒	(ก)	๒๖.๘	(ก)	(ก)	๒.๐ (๕๖)	๔๑.๘	๓๐.๘	๘.๑	(ก)	(ก)	(๕๕.๘)
คหชา,ช่างฝีมือ,บริการ	๓๖.๒	๒๘.๓	๒๗.๖	(ก)	(ก)	๒.๓ (๕๘)	๒๘.๘	๔๕.๗	๑๗.๕	(ก)	(ก)	(๕๖.๗)
เกษตรกรรม	๑๘.๐	๑๑.๘	๖๑.๑	๘.๕	๘.๑	๘๘.๕ (๗๘๕)	๑๒.๓	๒๓.๖	๕๓.๘	๕.๒	๕.๕	๘๕.๗ (๕๐๖)
อื่น ๆ	(ก)	(ก)	๘๕.๕	(ก)	(ก)	๒.๕ (๒๒)	(ก)	๓๖.๓	๔๕.๕	(ก)	(ก)	๒.๕ (๒๒)
รวม	๒๑.๓ (๑๘๘)	๑๒.๕ (๑๑๖)	๕๖.๕ (๕๒๘)	๘.๖ (๘๓)	๕.๒ (๕๘)	๑๐๐ (๘๓๕)	๑๕.๒ (๑๕๒)	๒๕.๗ (๒๕๐)	๔๘.๕ (๔๕๓)	๕.๐ (๕๗)	๕.๕ (๕๕)	๑๐๐ (๘๓๖)
<u>เขตเมือง</u>												
ข้าราชการ	๕๑.๓	๔๑.๐	๔๐.๗	๖๑.๓	-	๕๓.๐ (๕๕๕)	๕๖.๕	๔๐.๕	๓๕.๕	๔๖.๘	-	๕๒.๑ (๕๐๐)
คหชา,ช่างฝีมือ,บริการ	๓๘.๒	๔๖.๘	๓๕.๘	(ก)	-	๓๘.๒ (๕๑๘)	๒๗.๘	๔๕.๘	๔๕.๐	(ก)	-	๕๒.๓ (๕๐๖)
เกษตรกรรม	๒.๕	๒.๘	๑๓.๘	(ก)	-	๕.๒ (๕๕)	(ก)	(ก)	๑๒.๐	(ก)	-	๓.๕ (๓๖)
อื่น ๆ	๑๒.๐	๑๒.๒	๘.๒	(ก)	-	๑๑.๕ (๑๒๖)	๑๒.๘	๑๐.๕	๖.๕	(ก)	-	๑๒.๑ (๕๖)
ไม่ทราบ,ไม่ตอบ	-	(ก)	(ก)	(ก)	-	๑๒.๑ (๑๒)	(ก)	๒.๑	(ก)	(ก)	-	๒.๑ (๒๐๐)
รวม	๑๕.๕ (๑๕๕)	๕๐.๒ (๖๕๗)	๒๑.๗ (๒๓๑)	๒.๕ (๓๑)	-	๑๐๐ (๑๑๖๗)	๑๕.๕ (๑๕๗)	๒๐.๑ (๕๗๑)	๒๑.๑ (๒๐๐)	๓.๕ (๓๖)	-	๑๐๐ (๘๕๐)

(ก) จำนวนข้อมูลน้อยกว่า ๑๐ ราย

และเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชั้นเจเนอรัล จึงได้นำเอาอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนเมื่ออายุ ๒๕ ปี เข้ามาศึกษา ปรากฏว่า (ตารางที่ ๒๑) ได้ผลในทำนองเดียวกันกับผลที่ได้ในส่วนอาชีพปัจจุบันของหัวหน้าครัวเรือนโดยพบว่า หัวหน้าครัวเรือนชายชนบทที่เคยประกอบอาชีพเกษตรกรรมเมื่อครั้งที่เมื่ออายุ ๒๕ ปี ก็ต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุดคือเป็นอัตราร้อยละ ๖๑.๑ และ ๕๓.๔ ขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่เคยประกอบอาชีพค้าปลีก ข้าราชการ ต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพนี้ถึงร้อยละ ๔๔.๒ และคนสาวร้อยละ ๔๑.๔ และหัวหน้าครัวเรือนที่มีอาชีพค้าขาย ข่างฝีมือ บริการ ต้องการให้คนหนุ่มสาวอาชีพนี้เพียงร้อยละ ๒๘.๓ อยากให้ทำอาชีพค้าปลีก ข้าราชการมากกว่าเป็นร้อยละ ๓๖.๒ ซึ่งตรงกันข้ามกับทัศนคติในเรื่องอาชีพของภรรยา เพราะปรากฏว่าหัวหน้าครัวเรือนที่เคยประกอบอาชีพเดียวกันนี้ต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพค้าขาย ข่างฝีมือ บริการ ร้อยละ ๔๕.๗ และอาชีพค้าปลีก ข้าราชการรองลงมา ร้อยละ ๒๘.๔ เท่านั้น

ส่วนในเขตเมืองนั้นปรากฏว่า หัวหน้าครัวเรือนเคยประกอบอาชีพใดมาเมื่ออายุ ๒๕ ปี กางก็ต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพนั้นในอัตราส่วนที่สูง เช่น หัวหน้าครัวเรือนที่เคยทำงานค้าปลีก ข้าราชการ ต้องการให้คนหนุ่มสาวเลือกอาชีพนี้ถึงร้อยละ ๕๑.๓ และ ๕๖.๕ ขณะที่เดียวกันผู้ที่เคยมีอาชีพค้าขาย ข่างฝีมือ บริการ ก็ต้องการให้คนหนุ่มสาวประกอบอาชีพนี้ร้อยละ ๔๖.๘ และ ๔๕.๘ ซึ่งเป็นอัตราส่วนร้อยที่สูงกว่าอาชีพอย่างอื่น

จากตัวเลขแสดงให้เห็นว่าอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชายเมื่ออายุ ๒๕ ปี ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อแนวความคิดในการตัดสินใจเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวจริง ๆ ทั้งนี้อาจจะเห็นเป็นความเหมาะสมที่หนุ่มสาวควรประกอบอาชีพเดียวกับที่ตนเคยประกอบมาแล้วเมื่อครั้งที่ตนเป็นหนุ่มสาว

นอกจากนี้เมื่อนำเอา ระดับการศึกษา เข้ามาร่วมพิจารณากับอาชีพปัจจุบันของหัวหน้าครัวเรือนชายปรากฏว่า ในเรื่องการเลือกอาชีพของคนหนุ่ม (จากตารางที่ ๒๒) นั้น หัวหน้าครัวเรือนชายในเขตชนบทที่มีระดับการศึกษาสูงและประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะมีความคิดเห็นในเรื่องการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของคนหนุ่มลดลงกว่าหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้รับการศึกษาและทำเกษตรกรรม กลุ่มผู้ไม่ได้รับการศึกษาต้องการให้คนหนุ่มเป็นเกษตรกร

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่ม อาชีพและระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนชาย

อาชีพ/ระดับการศึกษา ของหัวหน้าครัวเรือนชาย	เขตชนบท					เขตเมือง						
	ข้าราชการ วิชาชีพ	ค้าขาย, เกษตร ช่าง, บริการ กรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	ข้าราชการ วิชาชีพ	ค้าขาย, เกษตร ช่าง, บริการ กรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม		
<u>ไม่ได้เรียน</u>												
ข้าราชการ	(ก)	-	(ก)	-	-	(ก)	(ก)	(ก)	(ก)	-	(ก)	
ค้าขาย, ช่าง, บริการ	(ก)	(ก)	(ก)	-	-	(๕.๖)	๒๐.๒	๕๓.๘	๒.๒	๑๘.๐	๖.๒	(๑๓.๒)
เกษตรกรรม	๑๑.๖	๑๑.๑	๖๘.๒	(ก)	๕.๑	๕๓.๐	๒๘.๖	๓๓.๓	๒๘.๖	๘.๕	-	(๕.๕)
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	๗.๑	๕๗.๒	-	๒๘.๖	๗.๑	(๖.๗)
รวม	(๒๕.๑)	(๒๕.๑)	(๖๘.๕)	(๖.๕)	(๑๑)	๑๐๐	(๒๕)	(๑๑๕)	(๑๑)	(๒๕)	(๖.๕)	(๒๒๒)
<u>ป.๑ - ป.๓</u>												
ข้าราชการ	-	-	(ก)	-	-	(ก)	(ก)	-	-	-	-	(ก)
ค้าขาย, ช่าง, บริการ	(ก)	(ก)	(ก)	(ก)	-	(ก)	๔๘.๐	๘๑.๒	-	๘.๘	-	(๕.๕)
เกษตรกรรม	๒๑.๒	๘.๘	๖๕.๘	(ก)	(ก)	๕๕.๘	(ก)	(ก)	(ก)	-	-	(ก)
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	(ก)	(ก)	-	-	-	(ก)
รวม	(๒๒.๒)	(๕.๗)	(๖๕.๑)	(๖.๕)	(๖.๕)	๑๐๐	(๓๑)	(๒๕)	(๖)	(๕)	-	(๖๓)

(ก) จำนวนข้อมูลน้อยกว่า ๑๐ ราย

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

อาชีพ/ระดับการศึกษา ของหัวหน้าครัวเรือนชาย	เขตชนบท						เขตเมือง					
	ข้าราชการ วิชาชีพ	กาชาด, ข้าง, บริการ	เกษกร กรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	ข้าราชการ วิชาชีพ	กาชาด, ข้าง, บริการ	เกษกร กรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
<u>ป.๔ ขึ้นไป</u>												
ข้าราชการ	๕๐.๐	๑๐.๘	๒๑.๓	๑๐.๘	๖.๕	๘.๓ (๕๖)	๕๓.๘	๒๖.๖	๕.๐	๑๐.๖	-	๙๕.๑ (๓๐๑)
กาชาด, ข้าง, บริการ	๔๖.๓	๓๑.๑	๑๓.๘	๒.๖	๒.๒	๘.๕ (๔๕)	๔๕.๘	๓๘.๓	๔.๖	๘.๘	๑.๑	๖๕.๐ (๖๘๕)
เกษกรกรรม	๒๒.๐	๑๓.๓	๕๕.๕	๓.๓	๕.๕	๘๖.๓ (๔๓๖)	๔๘.๘	๑๘.๕	๒๔.๘	๔.๘	๒.๔	๓.๘ (๔๑)
อื่น ๆ	-	(ก)	(ก)	-	-	(ก)	๔๓.๘	๓๓.๕	๘.๕	๘.๘	-	๓.๐ (๓๒)
รวม	๒๖.๔ (๑๔๐)	๑๔.๓ (๓๘)	๕๕.๕ (๒๖๒)	๔.๒ (๒๒)	๕.๓ (๒๘)	๑๐๐ (๕๓๐)	๕๘.๒ (๕๒๖)	๓๔.๕ (๓๖๘)	๕.๖ (๖๐)	๘.๘ (๑๐๕)	๑.๑ (๕)	๑๐๐ (๑๐๖๘)

(ก) จำนวนข้อมูลน้อยกว่า ๑๐ ราย

ร้อยละ ๒๘.๒ กลุ่มระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๓ และกลุ่มผู้มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไป ต้องการให้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ ๒๕.๘ และ ๕๕.๕ ตามลำดับ ขณะเดียวกันก็พบว่าหัวหน้าครัวเรือนชายที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพค้าปลีก ข้าราชการ จะมีอัตราส่วนร้อยละที่สูงขึ้นตามลำดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนด้วยคือเป็นร้อยละ ๑๑.๖ ในกลุ่มผู้ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ ๒๑.๒ ในกลุ่มผู้มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และร้อยละ ๒๒.๐ ในกลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไป

ส่วนหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีอาชีพค้าปลีก ข้าราชการ และอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ นั้น ไม่สามารถศึกษาได้ว่ามีความต้องการที่จะให้คนหนุ่มประกอบอาชีพอย่างไร เพราะจำนวนข้อมูลมีน้อยมาก แต่ที่น่าสนใจก็คือหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไป และประกอบอาชีพค้าปลีก ข้าราชการ และอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ ต่างก็ต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพค้าปลีก ข้าราชการ มากกว่าอาชีพอื่น ๆ ก็เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๕๐.๐ และ ๔๖.๓ ตามลำดับ ในเขตเมืองก็ปรากฏผลเช่นเดียวกับในชนบทกล่าวคือ อัตราส่วนร้อยละของความต้องการในเรื่องการเลือกอาชีพค้าขาย ช่างฝีมือ บริการ และอาชีพเกษตรกรรมจะมีอัตราส่วนลดลงตามระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นของหัวหน้าครัวเรือนชายที่ประกอบอาชีพนี้ หัวหน้าครัวเรือนชายที่มีอาชีพเกษตรกรรมไม่ได้รับการศึกษา ต้องการให้คนหนุ่มประกอบอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ ๒๘.๖ และลดลงเป็นร้อยละ ๒๔.๔ ในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไป หัวหน้าครัวเรือนชายที่ไม่ได้รับการศึกษาประกอบอาชีพค้าขายต้องการให้คนหนุ่มค้าขายด้วยมีร้อยละ ๕๓.๔ และจะลดลงเป็น ๔๑.๒ , ๓๘.๓ ในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไปตามลำดับ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีอาชีพค้าปลีก ข้าราชการนั้นไม่สามารถศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติในการเลือกอาชีพของคนหนุ่มได้ เพราะในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนชายที่ไม่ได้รับการศึกษาและมีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ นั้น มีข้อมูลน้อยมาก ไม่สามารถทำการศึกษาได้ แต่สามารถทำการศึกษาได้เฉพาะกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไป และประกอบอาชีพค้าปลีก ข้าราชการ ซึ่งพบว่าร้อยละ ๕๗.๘ ของหัวหน้าครัวเรือนต้องการให้คนหนุ่ม

ตารางที่ ๒๓ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามทัศนคติต่อการเลือกอาชีพของ คนสาว อาชีพและระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนชาย

อาชีพ/ระดับการศึกษา ของหัวหน้าครัวเรือน	เขตชนบท						เขตเมือง					
	ข้าราชการ วิชาชีพ	ค้าขาย, เกษตร ช่าง, บริการ	เกษตรกร	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	ข้าราชการ วิชาชีพ	ค้าขาย, เกษตร ช่าง, บริการ	เกษตรกร	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
<u>ไม่ใ้เรียน</u>												
ข้าราชการ	(ก)	-	(ก)	-	-	(ก)	-	(ก)	-	(ก)	(ก)	(ก)
ค้าขาย, ช่าง, บริการ	(ก)	(ก)	(ก)	-	-	(๕.๖)	๒๐.๐	๕๓.๖	๑.๘	๑๖.๑	๘.๕	๘๑.๖ (๑๕๕)
เกษตรกรกรรม	๖.๐	๒๑.๖	๖๑.๓	๖.๐	๕.๐	๙๓.๐ (๑๙๘)	๓๕.๓	๒๓.๕	๑๑.๘	๑๑.๘	๕.๘	๘๖.๘ (๑๓)
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	๖๖.๓	-	๒๕.๐	-	๖.๓ (๑๒)
รวม	๘.๕ (๑๘)	๒๖.๘ (๕๘)	๕๘.๕ (๑๒๕)	๕.๖ (๑๒)	๕.๓ (๑๐)	๑๐๐ (๒๑๔)	๑๘.๕ (๓๗)	๕๓.๓ (๑๐๒)	๒.๖ (๕)	๑๖.๓ (๓๑)	๗.๘ (๑๕)	๑๐๐ (๑๘๐)
<u>ป.๑ - ป.๓</u>												
ข้าราชการ	-	-	(ก)	-	-	(ก)	(ก)	-	-	-	-	(ก)
ค้าขาย, ช่าง, บริการ	(ก)	(ก)	-	-	-	(ก)	๕๑.๒	๓๕.๘	๒.๓	๑๑.๖	-	๗๘.๒ (๕๓)
เกษตรกรกรรม	๑๕.๘	๖.๑	๖๐.๘	๕.๕	๒.๓	๘๕.๕ (๑๕๘)	(ก)	(ก)	(ก)	(ก)	-	(ก)
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	(ก)	(ก)	-	-	-	(ก)
รวม	๑๖.๑ (๒๕)	๑๗.๕ (๒๗)	๕๘.๓ (๘๑)	๕.๖ (๘)	๒.๖ (๕)	๑๐๐ (๑๕๕)	๕๘.๑ (๒๗)	๓๕.๕ (๑๘)	๕.๕ (๓)	๑๐.๘ (๖)	-	๑๐๐ (๕๕)

(ก) จำนวนข้อมูลน้อยกว่า ๑๐ ราย

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

อาชีพ/ระดับการศึกษา ของหัวหน้าครัวเรือน	เขตชนบท						เขตเมือง					
	ข้าราชการ วิชาชีพ	คหราช, ช่าง, บริการ	เกษตร กรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม	ข้าราชการ วิชาชีพ	คหราช, ช่าง, บริการ	เกษตร กรรม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ ไม่ตอบ	รวม
<u>ป.๔ ขึ้นไป</u>												
ข้าราชการ	๓๓.๐	๓๐.๔	๘.๓	๑๓.๐	๑๐.๘	๘.๓ (๔๖)	๖๖.๘	๒๒.๒	๐.๓	๘.๔	๐.๓	๒๘.๖ (๒๓๘)
คหราช,ช่าง,บริการ	๓๖.๔	๔๕.๕	๘.๑	๒.๒	๖.๘	๘.๓ (๔๔)	๔๔.๓	๔๓.๘	๓.๐	๖.๘	๒.๑	๖๔.๖ (๖๒๘)
เกษตรกรรม	๑๔.๖	๒๓.๔	๔๓.๘	๓.๓	๖.๔	๘๒.๕ (๔๓๓)	๓๒.๔	๒๔.๓	๘.๑	๘.๑	-	๓.๘ (๓๓)
อื่น ๆ	-	(๓)	-	-	-	(๓)	(๓)	(๓)	(๓)	(๓)	-	(๓)
รวม	๑๘.๓ (๘๓)	๒๘.๓ (๑๕๓)	๘๐.๘ (๒๑๓)	๔.๓ (๒๓)	๖.๘ (๓๖)	๑๐๐ (๕๓๐)	๕๐.๔ (๔๘๐)	๓๓.๓ (๓๖๖)	๒.๓ (๒๖)	๓.๓ (๓๕)	๑.๕ (๑๕)	๑๐๐ (๘๓๖)

(๓) จำนวนข้อมูลน้อยกว่า ๑๐ ราย

มีอาชีพค้าวิชาชีพด้วย รองลงมาร้อยละ ๒๖.๖ ต้องการให้ค้าขาย ช่วงนี้มีมือ บริการ และมีเพียงร้อยละ ๕.๐ เท่านั้นที่ต้องการให้คนหนุ่มเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรม ที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งในทุกกลุ่มอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไป ต่างก็เห็นว่าคนหนุ่มควรประกอบอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ มากกว่าอาชีพอย่างอื่น

สำหรับในเรื่องการเลือกอาชีพของคนสาว (จากตารางที่ ๒๓) นั้น ปรากฏผลเช่นเดียวกันกับอาชีพของคนหนุ่ม กล่าวคือหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาสูงและประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพเกษตรกรรมลดน้อยลงกว่าหัวหน้าครัวเรือนชายที่ไม่ได้รับการศึกษา ต้องการให้คนสาวทำการเกษตรร้อยละ ๖๑.๓ ลดลงเป็นร้อยละ ๖๐.๘ และ ๔๗.๘ ในกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ขึ้นไปตามลำดับ สำหรับอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ และอาชีพค้าขายนั้นไม่สามารถทำการศึกษาคูความแตกต่างของความคิดเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพของคนสาวกับระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนชายได้ เพราะมีจำนวนข้อมูลน้อยมาก จะศึกษาได้เฉพาะกลุ่มผู้มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไปเท่านั้น ในกลุ่มนี้ จะเห็นว่าหัวหน้าครัวเรือนชายที่ประกอบอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ ร้อยละ ๓๗.๐ ที่ต้องการให้คนสาวประกอบอาชีพ เช่นเดียวกับตน รองลงมาร้อยละ ๓๐.๔ ต้องการให้ค้าขาย เพียงร้อยละ ๘.๗ ที่ต้องการให้เป็นเกษตรกร ขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่มีอาชีพค้าขาย เห็นว่าคนสาวควรประกอบอาชีพค้าขายในอัตราส่วนร้อยละ ๔๕.๕ ซึ่งสูงกว่าอาชีพค้าวิชาชีพ ซึ่งมีอัตราส่วนร้อยละ ๓๖.๔ และอาชีพเกษตรกรรมเพียงร้อยละ ๕.๑ เท่านั้น ส่วนในเขตเมืองนั้นสำหรับหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเกษตรกรนั้นมีความคิดเห็นในเรื่องการเลือกอาชีพนี้ของคนสาว เช่นเดียวกับในเขตชนบทคือจะมีอัตราส่วนร้อยละสูงในกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษาและจะต่ำลงในกลุ่มผู้มีการศึกษาสูงขึ้นเป็นอัตราส่วนร้อยละ ๑๑.๘ ในกลุ่มผู้ไม่ได้รับการศึกษา และร้อยละ ๘.๑ ในกลุ่มผู้มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นต้นไป และสำหรับกลุ่มผู้มีการศึกษาสูงนี้ในทุกกลุ่มอาชีพต่างก็เห็นว่าคนสาวควรประกอบอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ มากกว่าอาชีพอื่น กล่าวคือหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีอาชีพค้าวิชาชีพ ข้าราชการ ถึงร้อยละ ๖๖.๕ ที่เห็นว่าคนสาวควรประกอบอาชีพ เช่นเดียวกับตน รองลงมาร้อยละ ๒๖.๒ เห็นว่าควรค้าขายเพียงร้อยละ

๐.๗ เท่านั้นที่เห็นว่าควรเป็นเกษตรกร หัวหน้าครัวเรือนที่มีอาชีพค้าขาย ช่วงฝีมือ บริการ ร้อยละ ๔๔.๓ เห็นว่าควรประกอบอาชีพค้าขาย ข้าราชการ ร้อยละ ๔๓.๘ เห็นว่าควรค้าขาย และเพียงร้อยละ ๓.๐ เท่านั้นที่เห็นว่าควรประกอบอาชีพเกษตรกร ทำนองเดียวกันกับหัวหน้าครัวเรือนชายประกอบอาชีพเกษตรกรร้อยละ ๓๒.๘ เห็นว่าควรประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาร้อยละ ๒๔.๓ เห็นว่าควรประกอบอาชีพค้าขาย และเพียงร้อยละ ๘ เท่านั้นที่เห็นว่าควรเป็นเกษตรกร

เมื่อนำเอาระดับการศึกษาและอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชายแล้วจะพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่งระหว่างระดับการศึกษา อาชีพ ของหัวหน้าครัวเรือนและทัศนคติในการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาว เพราะพบว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีระดับการศึกษาสูงในทุกกลุ่มอาชีพต่างก็เห็นว่าคนหนุ่มสาวควรประกอบอาชีพค้าขาย ข้าราชการ เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยการศึกษาเข้ามาช่วยด้วย ผู้ที่ได้รับการศึกษาเท่านั้นที่จะประกอบอาชีพเหล่านี้ได้และยังมีการศึกษาสูงขึ้นไปมากเท่าใดโอกาสในการประกอบอาชีพก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น